

ծախսը միևնույնը պիտի մնար. գործը մի փոքր պիտի յապաղէր. դորա մասին (սօսիլ ևս պէտքը չէ) և և յսպէս պարտ ու պատշաճ պատրաստուած աշակերտներին ուղարկել Բէռլին կամ Հէյդելբերգ, յանձնելով նոցա այդ քաղաքների ուսուցչականաց խորհրդի հովանաւորութեանը:

Այս ծրագիրը դուցէ շատ մեծ և անգործագրելի երևի շատերին. Բայց չէ որ Երջանկայիշատակ Ներսէսը իւր ուսումնարանի բացման օրէն՝ կը պատմեն թէ՛ սորանից շատ առաւել հարուստ ուսման ծրագիր իրագործելու կը դիմէր: Արդեամբ այսքանը գոնեա՞ տեսնուել է, որ սկիզբներում Ներսիսեան Դպրոցը Թիֆլիզու ճեմարանից յետ չէր մնում. ընդհակառակը՝ առաւել զարգացած աշակերտներ կը պատրաստէր: Եթէ այդ կարելի էր մեզանից 20 - 30 տարի յառաջ, ի՞նչու այժմ որ դպրոցը գլխաւորապէս լուսաւորեալ աշխարհականաց հոգաբարձութեան տակ է և այլն... Ի՞նչու այժմ այդքան յետամնացել ենք, որ վերը բերած մի համեստ ուսման ծրագիրը մեզ անհասանելի կարող է թուել: Երևի այն պատճառաւ, որ մեր՝ լուսաւորեալներիս յառաջադիմութիւնը՝ Խեցեղեանի քայլերին և շարժմանը շատ կը նմանի... Եւ մի թէ՛ ամենայն զգայուն և ազնիւ Հայ սիրտ չը պիտի ճմլի և սեղմուի, ամեն ամօթխած Հայի երես հարիւր և հարիւր անգամ չը պիտի կարմիր՝ երբ միտ բերէ թէ՛ մօտաւորապէս 14 միլիօն մի ազգ, զանազան լուսաւորեալ կեդրոնների մէջ բուն ունեցող՝ միակ մի Ուսումնարան չ'ունի, որ արդեամբ իրագործէր օտար աղկաց գէթ միջնակարգ Ուսումնարանների Պոօդրամման:

Գալով մեր առաջուայ համեմատութեանը, եթէ մեր յիշեալ ուսումնարանքը դեռ երկար ժամանակներով խուլ մնան իւրեանց ազգանուէր կոչմանը, պէտք է խոստովանել այն ժամանակ թէ՛ մեզ իրաւի տիրել է և կը տիրէ այն ահաւոր և տաժանտ ակտը, այն երկխայական թշնամին, որ կ'անուանի անգղիական ցաւ կամ ինչպէս ուսումնականք կը գոչեն՝ Ուաքիտիզմ (ոսկրացաւ): Արդ՝ երկխայից մատաղ կազմուածքի մտրակը՝ երբեմն տարիներով յետ է ձգում երկխայի ատամների ծնելը և նոյն առհասարակ ֆիզիքական զարգացումը:

Երանի թէ՛ միայն այդքան. նա կոշտութեամբով լցնում է երեխի գազաթի ոսկրները, նորա կողքերը, վերջապէս ծոմնում է նորա ամբողջ ողնաշարը, այդ կերպ՝ պլանդակում նորա բոլոր մարմինը՝ ըստ մեծի մասին շուտով գերեզման ևս իջեցնում: Տգիտութիւն և անտարբերութիւն պիտի լինի այդ մեր ցաւը, թէ մի ուրիշ բան:

Բայց քանի հեռու կը դիտենք մեզնէ այդ տըխուր պատկերը, քանի չը կ'ամիսք տեղիք տալ՝ մեզ տիրելու այդ տխուր ապագային, նոյնքան առաւել ամենս պիտի աշխատենք շուտով պարզելու և պարզարանելու մեր կարեւոր խնդիրները: Ահաւասիկ մեր կողմանէ՝ "վարժապետներ պատրաստելու խնդրոյ" վերաբերութեամբ մինչ ց'այժմ լսուած խոհեմ ձայներին՝ մեր հասարակութեան մէջ առաւել արձագանք գտնելու համար պարտք համարեցինք այստեղ՝ բերել Պրօֆես. Բէրկլինի՝ 1869 թուական "Նօոթ—Դեօթը—Շուցէյտունդ" Մանկավարժական օրագրէն թարգմանած "յիսուն տեղիաներից"՝ քաղուածներ յարմարացնելով մասամբ մեր պայմաններին և պահելով միանգամայն անփոփոխ գլխաւոր սկզբունքները: Այդ իսկ ըսկզբունքները մեր մէջ գործադրելու թարգման միայն կամեցանք լինիլ մեր յառաջիկայ խորհրդածութիւններով, և այդ կերպ՝ Ինչպէս քնած չը թողնել կը ցանկայինք միայն:

(Մնացեալն ի յետագայս)

Պ. Հ. Ո. Գ. Ե. Ը.

ՄԻ ՔԱՆԻ ԽԵՄԻ

ԲՆԱԿԱՆ ԱՇԽԱՐՀԱԳԻՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱՅ.

Երկրագունդը, որոյ վերայ զանազան շնչաւոր կենդանիք կրնալին և զանազան բոյսեր կբուսանին, ունի մեծ ազդեցութիւն նոցա կենաց և աճման վերայ: Ամենայն տեղ կայ որ և իցէ տեսակ կենդանի կամ բոյս. սակայն եթէ այն կենդանին կամ բոյսը տեղափոխի՝ անպատճառ կամ բոլորովին կոչնչանայ՝ կամ իւր առաջին ձևը կ'կորսնցնէ. օրինակ 2ինաստանու Հայի ծառը, ուր որ կտանեն կ'չորանայ, նոյնպէս Անգղիացին (տեղափոխե-

յով) գաղթելով Հիւսիսային Ամերիկա իւր կերպը փոխեց: Բնական աշխարհագրութեան նպատակն է ցոյց տալ երկրագնդի դիրքը:

Երկրագունտը մէկ տեսակ մարմին չէ, նա բաղկանում է գլխաւորապէս երեք տարրերից, որոնք միմիանցից տարբեր են. նրանցից երկուքն են հող և ջուր, որոնք երկրագունտ կ'ձևացնեն, և երկուքն էլ զանազան յատկութիւնք ունին: Այս երկու տարրերը այսինքն հողը և ջուրը կ'ձևացնեն ամուր անհաւասար մէկ բան, իսկ երրորդն որ է օդը հանգարտ ժամանակ հաւասար կեցած է, և ուրիշ զօրութիւնից հեշտ կշարժի:

Հողը և ջուրը պատած են օդով. օդը կ'զանազանի նրանցից իւր թափանցկութեամբ, ձգական զօրութեամբ և կազանման զրութեամբ: Այս բնական բաժանման հիման վերայ, երկրագունտ սովորելու համար պարտ է իւրաքանչիւր տարրը առանձին սովորել. առաջ խօսենք ցամաքի վերայ:

Հող, ցամաք: Ամուր հողը կամ ցամաքը, որ երկրագնդի երրորդ մասն է, ունի կողորակ ձև և կ'բաղկանայ մեծ և փոքր կտորներից: Մեծ կտորները կասուին մեծ ցամաք, և են չորս, Ա.) Հին աշխարհ, որ ծովերով և մեծամեծ լեռներով երեք մասն կրաժանի այն է՝ Եւրոպա, Ասիա և Ափրիկէ. Բ.) Նոր Աշխարհ, որ է Ամերիկան 1492 թ. գտաւ Քրիստափոր Կոլումբոսը, և Ամերիկան երկու մասն կրաժանի Հիւսիսային և հարաւային, Գ.) Ալիստալիայ կամ Ալկիանիայ ցամաքներից ամենափոքրն է, և կ'գտնուի հին և նոր աշխարհաց հարաւային ծայրերի մօտ. և Դ.) հարաւային բևեռային ցամաք նոր է գտնուած, և զեռ օրինաւոր կեդրով չէ զննուած: Աշխարհագետներից շատերը կամեցան գտնել վերոյիշեալ ցամաքների միմեանց հետ ունեցած նմանութիւններ, բայց վերջը համոզուեցան, որ այդ անկարելի բան է, վասն զի երկրագունտը միշտ զանազան փոփոխութեանց կենթարկի, Հին և նոր աշխարհք միայն նրանով են նման միմեանց, որ Հիւսիսային կողմը լայն է, մէջ տեղը նեղանում են երկու մասն են բաժանում և պարանոցով միանում, և դարձեալ հետզհետէ նեղանալով սրածայր լեռներով են վերջանում: Ինչպէս նոր աշխարհի նոյնպէս և հին աշխարհի արեւմտեան կողմը ունի շատ զալարուածք

կամ կորութիւնք (խորանկիւն), Եւրաքանչիւր ցամաքի մասունքներն էլ զանազանուում են միմեանցից իւրեանց ձևով և եզերաց զալարուածներով. այս եզերաց զալարուածները մեծ նշանակութիւն ունին երկրիս համար: Քանի որ եզերքները ծուրն են, այնքան տարբեր է օդը, բոյսը և պտղաբերութիւնը առհասարակ: Ի հարկէ զանազանութիւն ստեղծել նոյնպէս կիմանամք, որ մեծ ազդեցութիւն կունենայ բարոյապէս տեղւոյն բնակչաց վերայ. վասն զի այն երկիրը՝ որը ունի լաւ եզերք, այն տեղի երթեւեկութիւնը առաւել ձեռնտու, զիւրին, և շատ է լինում: Եւրոպան այս մասին շատ լաւ դիրք ունի: Եւրոպան Ափրիկէից երկու անգամ փոքր զօրով, ունի այնպիսի եզերքներ որք կը տարածին 17,200 մղոն, թէպէտ Ափրիկէի բոլոր շրջակայքն է 14000 մղոն, Ամերիկան և Ասիան նոյնպէս զարգացած են, բայց Եւրոպան կգերազանցէ: հարաւային Ամերիկան կնմանի Ափրիկէին. և եթէ Ամերիկան չունենար մեծամեծ զետեւ, նա էլ Ափրիկէի պէս կմնար սակաւամարդ և առանց մշակելի: Նոյնպէս լաւ չէ նշանակուած կղզեաց մեծութիւնները որոնք ամբողջ ցամաքից 25 անգամ փոքր են:

Աղբիւրները ունին երկու տեսակ ձև, որոնք յայտնի ցոյց կտան իւրեանց զօրութիւնը. առաջին տեսակն են ցամաքային կամ երկրային իշխիւն, որոնք միշտ ցամաքի մօտ կլինին, այնպէս որ կկարծես թէ ցամաքից կտրած կտորներ են. վասն զի եթէ ցամաքը կվերջանայ թերակղզով, նրա մօտ լինում են կղզիք. և եթէ ցամաքի վերայ կան լեռներ, միևնոյն և միատեսակ լեռինք կշարունակին կղզեաց վերայ: Երկրորդ տեսակքն են՝ երկրային կղզիք, որք կլինին կամ առանձին կամ խումբ կկազմեն, որպէս հին աշխարհում՝ Յունաց Արշնալիզագոս և նոր Աշխարհում Մեքսիկոյի ծոցի կղզիները: Իսկ միւս կողորակ կամ ծովային կղզիները միշտ հեռու կլինին ցամաքից: Նոքա կլինին կամ բարձր կոնոնաձև և մեջտեղը լայն խորութեամբ, որից կսկսին լայնածաւալ դաշտեր կամ ցած, տափաւրակ, որոյ մէջտեղը միշտ լիճ (лагуна) կձևանայ և փոքրիկ նեղուցով ծովու հետ կմիանայ: Այս վերջին կղզիները կանուանին նաև մարջանեան կղզիք (кароловы)՝ մարջան կենդանեաց ան-

ուամբ, որոնք ցածից հետոհետե կղզւոյն կ'արձա-
րացնեն: Հողմը զանազան նիւթեր և աւաղ բե-
րելով կամրացնէ այն կղզին և կ'հաստատէ նոցա
վերայ եղած շինութիւնները: Երկրի անհաւասար
գրութիւնը այնպիսի նշանակութիւն (ազդեցու-
թիւն) ունի երկրի վերայ, որպէս և եղբրաց զար-
գացումը: Բարձր լեռինք որք շղթաներով կ'արու-
նակին, և նոյնպէս դատարկ աւաղոտ անապատ-
ները ունին վատ ներգործութիւն երկրի վերայ, և
նոքա կղժուարացնեն ժողովրդեան երթևեկութիւ-
նը, որոյ հետեւանքն է վաճառականութիւնը որ է
հարստութիւն: Բայց ընդհակառակն փոքրիկ լեռ-
ները և խոտաւէտ դաշտերը լաւ ներգործութիւն
ունին ժողովրդեան վերայ:

Եւրոպան այս կողմանէ շատ բախտաւոր է, այ-
սինքն ոչ բարձր լեռներ ունի և ոչ աւաղոտ անա-
պատներ, որք կղանուին աշխարհիս միւս մասանց
մէջ: Եւրոպայի բարձր լեռինք մեծաւ մասամբ լեռ-
րակղզեաց վերայ են: Եւրոպայի հիւսիսային արեւ-
ելեան մասը, ուր և Ռուսաստանը կղանուի, տա-
վարակ դաշտ է, բաց 'ի մի քանի տեղերից, իսկ
հարաւային արեւմտեան կողմը առաւել լեռնոտ է,
ունի բարձր ձիւնապատ լեռինք ինչպէս Ալպեան և
Քարպատեան լեռինք: Եւրոպայի ահագին խոտաւէտ
և ջրային դաշտերը կան Ռուսիայում և Գաղղիա-
յում: Ասիան աշխարհիս մասանց մէջ ամենէն
բարձր է: Ասիայում լեռները մեծաւ մասամբ, մէջ
տեղն են, և երկու խումբ կ'կազմեն, արեւելեան և
արեւմտեան, և այս երկու խմբոց կապն է (Հինգուկո)
Հինգուքիւհ լեռը: Հինգուկոյից դէպ 'ի հարաւ
կան Հիմալայ լեռինք՝ աշխարհիս ամենաբարձր
լեռինք: Ասիայում դաշտեր ևս շատ կան ինչպէս
Սիպերիայի մեծ մասը և այլն: Ամերիկայում հիւ-
սիսէն դէպ 'ի հարաւ կ'արունակին ահագին Քոր-
տիլեան լեռինք՝ որք ինն անգամ ճիւղեր կ'ընդուն
և դարձեալ կ'միանան:

Հիւսիսային Ամերիկան փոքր 'ի շատեւ Եւրոպայի
կնամանի: Ամերիկայում չ'կան շատ լեռներ, բայց
կան շատ խոտաւէտ դաշտեր (саваны): Հարա-
ւային Ամերիկայում գետերի եղերքների մօտ կան
ահագին դաշտեր (помпась и льяность): Անձրեւային
ժամանակ շատ պտղաբեր են լինում այս դաշտերը,
Ափրիկէի մէջ կան փոքր լեռներ

ինչպէս Հապէշտանի լեռինք արեւելեան կողմը և
Բերբերեան հիւսիսային: Ափրիկէի մէջ տեղը մեծ
լեռներ չ'կան, բաց 'ի երկուսից, որ մօտ ժամանա-
կում գտնուեցան Արեւադարձի մօտ: Ափրիկէի հիւ-
սիսային կողմը կայ ահագին Սահրայ անապատը՝ որը
կասուի նաև աւաղային ծով: Սահրայ անապա-
տում տեղ տեղ կղանուին խոտաւէտ և ջրային
տեղեր և կասուին Ուլախս, որոնք Սահրայի մէջ
ցամաքային կղզիք կ'աւանդեն: Ուլիսանիայում բաց
'ի Վապոյտ լեռներից՝ Լըիշ լեռինք չ'կան, միջին
Ուլիսանիայի վերայ ոչինչ տեղեկութիւն չ'ունինք:

Մեր ցամաքը այսպիսի դիրք ունի, ինչպէս որ
վերը խօսեցանք: Մեր ցամաքը որ այսպէս զանա-
զան կողմերէ է բաժնուած՝ զարմանալի չ'է. վասն
զի երկիրս միշտ ենթարկուել է և կենթարկուի
զանազան յեղափոխութեանց: Երկիրը կենթարկի
չորս զխաւոր զօրութեանց այն է՝ ա.) հրային զօ-
րութեան բ.) ջրային զօրութեան գ.) կենդանեաց և
դ.) մարդկանց:

ՀՐԵՅԻՆ ԿԼՄ ՀՐԵՒԻՆՅԵՐՆ ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ:

Լեռանց մէջ կան այնպիսի լեռինք, որ իւրեանց
սկզբնական ձևով ճանապարհորդի հայեցուածքը
դէպ 'ի իւրեանց են ձգում: Այս լեռները են մեծ
կոնոսներ մէկ կամ քանի մի փոսերով, և ամենա-
մեծը կլինի մէջ տեղը և կասուի Բերան (кратеръ):
Այսպիսի լեռինք կ'ընդունին հրաբուխ, կան հրա-
բուխներ որ երբեմն և կան որ միշտ իրենց բերա-
նից բոց կամ լաւա դուրս կ'ընտան, և կասուի
Հրաբուխի ձևով:

Հրաբուխը իւր հանդիստ ժամանակը, իրանից
միայն սպիտակ (գոյն) մոխր կարճակէ (фумаро-
ла). որը կ'զյանայ ջրային գազից և զիշերն էլ
կարմրագոյն կերեւայ: Այս սպիտակ օղը երբեմն
կշատանայ և հրաբուխի միւս փոսերից էլ դուրս
կ'զայ (побочные кратеры), սեւագոյն և նոյն-
պէս դուրս կ'ածէ տաքացած քարեր, մոխիր և ա-
ւաղ: Երբեմն էլ կ'նտաղի և կ'պատահի որ բոլո-
րովին կոնչանայ, բայց դարձեալ միւս փոսերից
այն վերջիշեալ ջրային գաղը կ'արձակի: Հրաբու-
խի բերանը չորս կողմից պատած է հանքային նիւ-
թերով (шлаками), երբ հրաբուխը կ'սկսի ներ-
գործել, սարսափելի և մեծատեսիլ տեսարան կը

ներկայացնէ։ Օդային գազի (Фугарога) թանձրանալուց և մոխրի շատու թիւնից երբեմն ահապին տարածութեան վերայ խաւար կ'պատէ։

Ապատմեն թէ 1812 թ. երբ Ա. Բնջնցիոս կըղզուց վերայ հրաբուխը կ'ներգործէր, Պարպատա(*) կղզին խաւարեց, որոց իրարմէ հեռաւորութիւնն է 20 մղոն։ Նոյնպէս Ա. Խուսվ հրաբուխի (Իտալիայում՝ Նափոյի քաղաքի մօտ) ներգործութեան ժամանակ 1822 թ. կ'պատմեն թէ մերձակայ գիւղերէից վերայ այնպիսի խաւար պատեց, որ ցորենով հող՝ 24 և 25 ինչապտերով կը ընկնէ։ Հրաբուխի ներգործութեան ժամանակ երկիրը փոքր կամ մեծ տարածութեամբ կ'շարժի՝ երբեմն բարձրանալով և երբեմն ցածանալով։ Հրաբուխն էլ մի և նոյն ժամանակ բերանից դուրս կ'լծափէ բոց, լաւա և զանազան հանքային հալած մարմիններ։ որոնք կայծակի պէս ձայն կ'հանեն և կ'փայլին ծխոյին սեան մէջ։ Այս հրաբխային նիւթերից ջրային գազը բաժանուելով ամպեր կ'կազմէ և կ'սկսի անձրև։

"Լաւա" ասելովս կ'հասկանանք հանքային հալած մարմիններ, որոց ջերմութիւնն է լինում չափազանց բարձր ըստ ջերմաչափի։ Լաւան երբեմն ուղիղ կ'բարձրանայ և կ'առուի հրաբխային փոթորիկի որ՝ կորոտայ և կ'այծալնելու կ'արձակէ։

Հրաբխային ներգործութեանց հետեանքն միշտ աւերիչ և փնասահար է լինում, ինչպէս 79 թ. Ա. Խուսվ հրաբուխից Պոմպէոս և Հերկուլանայ քաղաքները իսպառ քանդուեցան և գետնի տակ մնացին. և վերջին ժամանակները սկսան փորել և զանազան հնութիւններ գտնել։

Հրաբխային զօրութիւնը կ'ներգործէ և կ'վնասէ միայն իւր շրջակայ տեղեաց։ Հրաբուխները կամ կարգաւ են լինում՝ կամ մէկ մեծ հրաբուխի շուրջ ժողոված։ Երևելի հրաբխային լեռանց գօտին կը տարածուի խաղաղական Ավիկանոսի լեռանց մօտ հիւս. Ամերիկայում, որը կ'շարունակուի մինչև Ասիոյ Ալէութեան կղզիները և որք կ'կազմեն Բալթիկ թեան և Ճափոնական հրաբուխներ, Անդրոնացեալ հրաբուխները են Եւրոպայի մէջ ինչպէս Ա. Խուսվ լեռը՝ Նափոյի մօտ, Ետնա հրաբուխը՝ Սիկիլիա

կղզւոյ վերայ և Հէքլան՝ Իսլանտա կղզւոյ վերայ։

Եւրոպայում կայ միայն Ա. Խուսվ հրաբուխը, որոյ ներգործութիւնը զարհուրելի է։ Ա. Խուսվի սարսափելի ներգործութիւնը պատահեց այս դարու սկզբում և ամենասաստիկն էր 1822 թ. որ տեւեց շարունակ 12 օր, և 1839 թ. Ա. Կրքինը այնպէս սաստիկ էր, որ մերձակայ Տորրէ - դէլ - Անունցիատոյ գիւղի բնակիչք ցորենով չէին կարողանում միմեանց տեսնել։ Ամերիկայում, ուր որ շատ երևելի հրաբուխներ կ'գտնուին, ինչպէս Վոտոպախի, Փոփոքաթիւթիթլ, անցեալ դարում զարձեալ մի նոր հրաբուխ երևեցաւ այս կերպ. կ'պատմեն, թէ՛ 1759 թ. երբ երկրաշարժութիւնը սաստկացաւ, Մեքսիկոյի արեւմտակողմը բարձր դաշտը սաստիկ շարժեց և յանկարծ սեպտ. 17 գիշերով՝ այս դաշտը $3\frac{1}{2}$ քառակուսի մղոն տարածութեամբ բարձրացաւ որպէս հալած մարմին, և մէջ տեղը գոյացան վեց լիւրակներ, որոց մէկն է Եօրուլլօն։ Երևի թէ ծովային բարձր կղզիներն ևս այսպէս են գոյացած, որոց վերայ փոքր ինչ հրաբխային զօրութիւնք կ'երևնան, ինչպէս Թենէրիփը և Ավիկանոյ կղզիները Աւստրալիայում։

Ա. Իստորիայի (Նահանգ հիւս. Ամերիկոյ) Երէպուս և Թէրրօր լեռները, նոյնպէս հրաբուխ են՝ չ'նայելով որ միշտ ձիւնով և սառուցով պատեալ կան։ Մենք այնպէս սովորած ենք երկրի անշարժութիւնը՝ որ բոլորովին չ'ենք կարողանում երկրաշարժութիւնը երևակայացնել՝ թէ ի՞նչ բան է, չ'մտածելով որ երկրաշարժութիւնը առանց հրաբուխի էլ կ'պատահի և շատ անգամ էլ մեծամեծ նշաններ կ'թողու. Հումբոլտը* կ'ասէ՝ թէ անկարելի

* Հումբոլտը ծնաւ 1767 թ. Փոքիմամում. իւր մանկութեան ժամանակ Պերուիում կուսանէր. յետոյ Հեթլինդէնի Համալսարանում սովորեց Փիլիսոփայութիւն, Պատմութիւն եւ Իրաւաբանութիւն։ Հէնտ քաղաքում սկսեց պարսպիկ զանազան Գերմանի հեղինակաց գրութեամբք, Շիլլերի, Հեյտէի, Վիլհամտի Հերդերի, եւ ինքն էլ սկսեց գրել, Հեյտէի գրութեանց վերայ, Հերման ու Գոթթեա եւ այլն։ Յետ այնորիկ տպեց Շիլլերի հետ ունեցած զրազրութիւնը (1850)։ 1802 Հումբոլտը նշանակուեցի Հոլմի գետագան, 1808 վերադարձաւ ի Պերուին եւ կծուօպելը Ներքին Գործոց

(*) Ա. Բնջնցիոս եւ Պարպատայ փոքր Անթիլեան կղզիք։

բան է այն տպաւորութիւնը կամ այն զգացմունքը պատմել, որը կունենայ առաջին անգամ երկրաշարժութիւն տեսնող մարդը: Մարդը յանկարծ շփոթւում է, վասն զի նա այն գաղափարն ունէր, որ երկիրս անշարժ է, և այս գաղափարը իւր նեցուկն կամ առաւել լաւ ասած՝ իւր պաշտպանութիւնն էր, Երկրաշարժութիւնը երեք տեսակ է լինում. նախ՝ երկիրը կշարժի ծովու պեսաց պէս, երկրորդ՝ որ յանկարծ երկիրը կբարձրանայ, և երրորդ՝ ամենասաստիկն և սարսափելին է որ այս վերոյիշեալ երկու տեսակ շարժը իրարու հետ կխառնուին, և այս իրարու հետ խառնուած շարժի ժամանակ՝ առաջին տեսակ շարժը իւր պիտի միշտ զանազան կողմեր կիփօսէ. այս տեսակ երկու շարժից քանդուեց Եւրոպայում 1755 թ. Փորթուկալի մայրաքաղաքը 1755 թ.

Առաւել սաստիկ էր երկրաշարժութիւնը Ամերիկոյ Ռիուպամպի քաղաքի քանդուելու: Այնտեղ ալեքը ցածանում էին, յետոյ ուղիղ էին գնում, վերջը սաստիկ զօրութեամբ հալած մարմինը դուրս էր թափում. այս տեսակ շարժից բոլոր տները քանդուեցան և դաշտերը շուր անցան: Այս շարժը այնպէս խառն էր, որ մէկ տանկայքը՝ այլոց տանը կգտնէին փորելու ժամանակ: Ստորերկրեայ ձայներ (ձիւն)՝ երկրաշարժութիւն կգուշակէ, այն ևս ոչ միշտ: Ինչպէս Ամերիկայում Հուանահուաթի բնակիչք, ստորերկրեայ ձայնից՝ որը մէկ ամիս տևեց, այնպէս վախեցած էին, որ քաղաքը թողն և մերձակայ գիւղօրէից մեջ բնակուեցան. բայց երկրաշարժութիւն չպատահեց, Հատկոր կաշխա-

տէին՝ որ օդի փոփոխութեամբ կարողանան իմանալ թէ երբ կլինի երկրաշարժութիւն, բայց չկարողացան: Ծովը երկրաշարժի ժամանակ սարսափելի տեսարան կձևացնէ. ջուրը բարձրանալով մերձակայ տեղերը բոլորովին կծածկէ: Լիսպոնի երկրաշարժի ժամանակ՝ ծովը 40 ոտնաչափ (ֆութ) բարձրացաւ. Քաթիկս քաղաքի մօտ էլ (Սպանիա-յում) 60 ֆութ. Փէրույի (Հար. Ամեր.) երկրաշարժի ժամանակ՝ 80 ֆութ բարձրացաւ: Ապա-մեն թէ Լիսպոնի երկրաշարժից 700,000 մղոն տարածութեան վերայ շարժը ներգործեց. ի թիւս որոց շարժեց Անդրիան, Հուետի եղբորը, Անթիլեան կղզիք, Վանադան (Հիւս. Ամեր.) և արեւմտեան Մարօքքան (Հիւս. Ափր.), Այս երկրաշարժից 60,000 մարդ զոհ եղաւ: Հատ անգամ էլ երկրաշարժից յետոյ երկիրը իւր նախկին ձևը կիփօսէ՝ ինչպէս 2իլի եղբորը (Հար. Ամեր.) 1822 և 23 թ. բարձրացաւ: Ինչոս զեաի արեւելեան եղբոր երկրաշարժից 10 ոտնաչափ բարձրացաւ: Երբևէն էլ այնպէս կպատահի, որ ահագին տարածութիւնը իւր զիւրը կիփօսէ: Վանայնպիսի տեղեր, որ ամենեւին շարժ չ'է պատահած՝ որպէս Հոլանտայում, Հիւս. Գերմանիայում, Հիւս. և միջին Ռուսիայում, Հիւս. Սիպերիայում, Ափրիկէի եղերաց մօտ Զրիպոլիսից մինչև Նեղոս գետը, և հարաւային Ափրիկէում, Հիւս. Ամերիկոյ միացեալ նահանգաց մէկ մասին մեջ և հարաւային Ամերիկոյ արեւելեան եղերաց հարաւակողմը: Սոցա բացառութեան պատճառը յայտնի չ'է:

(Հարունակի)

ԱՄԷ ՍԵԼԻ Գ. ՍԵՂԵՆԱՆԿ:

Հախարարութեան մէջ: 1840 նշանակուեց ի վիլենայ Գետական, ուր որ ներկայ գտնուեց Պրագայի եւ Հատիկիանի ժողովոց մէջ, նմանապէս Փարիզու զաշնակցութեան ժողովանակ վիլենայի ժողովրոմ: Հոբոյտը 1846 թ. փրանքփրթում նշանակուեց Պապուորական խորհրդարանի անդամ եւ զնայ նախ ի Լոնտրոն Գետական, յետոյ յԱլին, 1849 թ. վերադառնալով ի Պիտերին, հետարար կարգուեց, բայց շուտով նրաժպուեց եւ սկսեց արհեստիւ սրարուպի: 1825 թ. Փարիսէ Արադիմայի անդամ նշանակուեց, իսկ 1830 թ. ասպետութիւն ստացաւ Պրուսաց սեւ Արծիւ շքանշանի, եւ իւր մահուան շատ դրուածքներ Թողուց:

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ՆԱԽԱՄԱՐԳԱՐԷՆ

Կարելի չ'էր ինձ տանել զրկանքը, որ կրում էր դուր իմ խելք՝ համազդին, խելոյն վրդովումս՝ վատ մարդու կեանքը կորուսի երկրից փոխան զրկանքին: